

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Ignatianæ Petitæ**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Pro quo sit Æternitas?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

hinc studia , labores , & quidquid occurret ar-
duum , eò dirigam : æternitati laborabo : sæpiùs
cogitabo , quid hoc sit : pati æternūm : gaudere
æternūm .

Petitio. Jesu Christe , respice me tibi servire
paratum , & confirma id , quod operari dignatus
es per gratiam tuam in me ; ne amissâ æternitate
beatâ , æternūm torquear inter Tartara .

Pars II.

Pro quo sit Aeternitas ?

Doctrina. Statuit DEus æternitatem in Cœ-
lo ; statuit æternitatem in inferno . Illa
res inæstimabilis & jucundissima , hæc terribilis
est , & non toleranda . Cui verò utraque desti-
nata est ? Dicam . Aeternitas beata statuta est il-
lis , qui DEO serviunt ; qui declinant à malo ,
& faciunt bonum . *Venite benedicti Patris mei ,*
possidete regnum vobis paratum ab initio mundi :
Esurivi enim , & dedistis mihi manducare &c. hæc
dicet Christus beatis suis in die judicii . O DEus !
ô quanta merces ! æternum gaudium pro modi-
co & brevi labore ! ô quām liberaliter solvis ob-
sequia tibi præstita ! momento laborare possu-
mus , tibique servire : quid enim vita nostra est ,
si æternitati comparetur , præter momentum ,
& si quid est momento minus ? momento labo-
ramus , & tu mercedem offers per omnia sæcula
duraturam ? ô quis non læto animo servire ge-
stiat tam liberali Domino ? Servimus regi , prin-
cipi , homini ; quia remuneratur labores nos-
tros ;

tros; cur DEO non famulemur, qui mercedem multam & copiosam & æternam persolvit? Quis non fugiat omnem mundi voluptatem, quæ recendentibus à servitio DEI exhibetur dæmone, ne amittat æternam & cœlestem?

Æternitas infelix pro quo est? cui statuta est? Dicam: statuta est illis, qui dæmoni servunt, qui DEum offendunt, verbo, qui peccant. Sic remuneratur dæmon servos suos: jam dat voluptatem brevem, deinde torquet & cruciat æternum. O mi DEus! an possibile est esse hominem, qui huic famuletur? Loquar apertius. Tam ineffabile æternitatis infelicitis supplicium est pro peccato mortali; est destinatum omni homini, qui vel semel peccat mortaliter, & hoc in statu moritur. Pro peccato? ita est: unum peccatum mortale meretur perpetuos in inferno dolores & cruciatus: qui vel semel peccat mortaliter, meretur per omnem æternitatem omnia inferni tormenta sustinere. O exhorresce tandem ad peccati vel unius gravitatem! Mors æterna stipendum peccati est. Quare ex Angelis damnatis, quare ex multis Studio lis damnatis, quid eos ad perpetuos inferorum dolores dejecerit? peccatum, respondebunt, & quidem unicum solum! Hæc duo considera: peccatum unicum: æternitas infelix. Ah, momentaneum scilicet est, quod delectat; æternum, quod cruciat. Momentanea sæpe voluptas est, quæ in peccato quæritur, & pro ista per æternitatem totam horrenda adeò supplicia sunt toleranda.

randa. Hinc S. Franciscus Seraphicus s̄epe re-petebat: modica voluptas, æternus dolor; breve ridere, lugere æternum. Peccare momentaneum est, pati æternum est. Sistamus h̄ic, & expendamus, quid sit, pro momento puniri æternū.

Reflexiones. 1. Si divina Majestas adeò libe-raliter remuneratur obsequia sibi præstita; ergo ei servire unus esse labor noster debet, unum negotium. Servus s̄pe mercedis, s̄epe incertus aut modicæ, quos non labores suscipit? quid-ni & nos omnem laborem feramus læti, cùm mercedem speremus perpetuam? Ergo à juve-nute famulare Domino DEO tuo; ferventer perage quotidiana opera tua, sciens mercedem amplam imminere & perennem. Leva s̄epe o-culos ad Cœlum, & consolare te verbis illis: Ecce merces mea magna & copiosa est in Cœlis. Si tanti labores suscipiuntur ab homine, ut mo-dico tempore sit felix in s̄eculo, aut honoratus, quantò majores labores par est suscipi, ut æter-nū quis sit felix in Cœlo & honoratus? La-borem DEus brevem exigit, neque arduum a-deò, ut ferri non possit: totus labor est, ser-vare mandata DEI. Laboremus ergo: felicitas æterna est!

2. Dæmon si famulis suis non aliam mercedem aliquando exhibet, ac infelicem æternitatem, an non stulto stultior est, qui huic vel ad mo-mentulum temporis servire cogitat? fugiunt ser-vi Dominos illos, quos vel nimis alperos, vel in

330 Consideratio X.

in solvenda mercede perfidos nōrunt. Nem
nem reperies, qui serviat illi, à quo mercedis
loco nil præter verbera, aut injurias refert. Et
erit homo, qui dæmoni serviat; cùm hic ampla
quidem & speciosa promittat, dare verò præci
fucatam jam voluptatem, & æterna aliquando
tormenta nil possit? Expergiscamur, ô Anima,
& omni contentione exclamemus indies: Abre
nuntio tibi, Sathanæ, & adhæreo tibi ô Christe

3. Peccatum unicum mortale æternis à DEO
pœnis castigatur in inferno; ergo immensa qua
dam & infinita malitia in peccato repentur; er
go non est leve quid, & risu dignum. Justus et
DEus in pœna infligenda, gravitatem delicit
non excedit; ergo ex gravitate pœnæ colliga
mus gravitatem culpæ. O peccatum quid es?
quam parùm agnosceris! An unquam hoc tecum
considerasti, mi Studiose, peccatum unicum me
retur æterna supplicia? Jam saltem considera,
& tuo animo imprime hanc conclusionem:
horrenda res est pœnarum infernalium æterni
tas; hæc tamen à justissimo DEO destinata est
uni etiam peccato mortali; ergo peccatum mor
tale res infinitæ & incomprehensibilis malitiæ est.
Ex hac verò conclusione quid denuo infers?
Ergo omni studio debeo eniti, ut peccatum
quodlibet grave detester & fugiam. Et quælo,
an adhuc voluntatem habere potes peccandi?
an non ad ipsum nomen expavescis? habesne,
quælo, animum repetendi illam laiciviam, illas
loquelas turpes, illam tuam consuetudinem li
cet

cet gratiam alias & jucundam? O quæ tua foret,
quamque terribilis insania! An non insanit ille,
qui ut læta aliqua ambulatione per horas aliquot
frui posset, aut lauto interesse convivio, vellet
per horam aut etiam quadrantem solummodo
in fornacem succensam iniici? An non insanit,
qui ut uno die habere omnia ad nutum posset,
suoque indulgere genio, toto dein anno vellet
hærere in carcere, famem sitimque teterimam
pati? insaniunt hi profecto. Et quid tu? aperi,
quæso, oculos; tu quid agis, dum peccas? frue-
ris in peccato voluptatulâ aliquâ, sæpe tantum
imaginariâ, revera brevi & momentaneâ: in-
terea si eo momento moreris, detrudēris ad for-
nacem illam stygiam, ad carcerem tartareum,
famem ibi & sitim & mille tormenta alia non
ad horam unam, non ad annos paucos, sed per
infinita sæcula toleraturus. Ubi obsecro, mens?
ubiratio tua? Miserere tuimet, & noli adeò in-
sanire, ut in tantos te cruciatus conciicias!
Quid judicas de Studio illo, qui vivum se
Dæmoni transcripsit, & cruro proprio pactum
hoc subsignavit, tantum ut florenum unum à
dæmone acciperet, quem lusui daret & potui?
insanivit certe: pro floreno se exponere damna-
tionis æternæ periculo, non est nisi insania ma-
xima. Tua voluptas, quam in peccato gravi
sæpe quæsivisti, an digna erat, quæ unius flo-
reni pretio emeretur? & quid egisti? Quid tibi
videtur de Juvene illo Luciano? Hic uti refert
Cæsarius, licet sciret, se pro more gentis illius
post

Confideratio X.

332

post sex menses è rupe dejectum iri , nihilominus , quia omni gaudiorum genere frui posset per menses illos , si se ita pateretur deiici , elegit gaudere sex mensibus , suóque per tempus hoc vacare genio . Nunquid insanus erat ? sex mensium gaudia morte tam miserâ emere , quæ stultitia ? Et tu quid agis ? non sex mensium , sed unius sæpè momenti voluptatulam eligis , quæ mortem æternam tibi accerset . O stulte , quanta est ergo voluptas illa , quam quæris ? alpice eam , considera , versa omnem in partem : a digna est , quam tantis , tamque diuturnis emas suppliciis ? an digna est ? Et ut apertius tuam inlaniā videas , cogita esse , qui tibi hîc ponat ea , quibus maximè delectaris v. g. recreations , dīvītias , honores , voluptates , imò totius mundi imperium ; dicat ille tibi : hæc omnia dabo tibi , mi Studiose , si per tres dies noctesque in suavissimo lecto jacere velis immotus . An conditio- nēm acceptabis ? Si scis , aut experiri cupis , quid sit insomnem jacere immotum vel unicā nocte , certè non acceptabis . O ubi ergo mens ? ubi ratio tua ? lectulus roseus est ; bona quæ offerruntur , amplissima sunt ; tres tantū dies & noctes sunt ; & recusas tamen ? peccare interim audes ? hoc est , pro voluptate momentanea temetipsum deturbare non ad lectulum roseum , sed ad ignes infernales ; non triduo unico , sed totâ æternitate sustinendos ? ô ubi mens ? ubi ratio tua ? Non lectum roseum , sed fornacem igneam accedit DEus in furore suo ; in eam te

con-

coniiciet , si peccas. Et ausis pro momentulo
voluptatis eligere æternū ardere ? per tuam
te salutem rego , miserere tui ipsius , & firmum
tandem propositum concipe , nullâ voluptate
propositâ DEI Majestatem offendendi. Hoc
assiduè versetur ob oculos tuos : voluptas bre-
vis , dolor æternus : *Momentaneum , quod delectat ,*
æternum , quod cruciat. Atque hoc ipsum velut
efficax contra omnia peccata remedium suadeo.
Notum est , quid S. Martinianus egerit : ignem
succendit , quando se ad peccatum incitari ad-
vertit , sèque ipsum sic allocutus est : Martinia-
ne , si ferre hunc ignem potes , pecca audacter ;
si non potes , ne te exponas periculo æternos
inferni ignes tolerandi. Sic temet etiam al-
loquere , sic membra tua. Quære , an possint
tolerare ignes infernales ? Potesne adeò amens
esse , ut pro voluptate brevi istos eligas ? ignem
nostrum ferre non potes , quomodo æternum
feres ? ah æternitas nimium acerba est ! si ergo
hanc ferre tua membræ non possint , caveant ,
ne peccent.

4. Si æternitas pœnarum adeò terribilis est ,
quis eam sustinebit ? *Quis ex vobis , ita cum*
Propheta quæro , Quis ex vobis habitare poterit
cum ardoribus sempiternis ? Poterisne tu , ô Studio-
se ? ô delicatule , cui lectulo etiam molli incu-
bare molestum est , poterisne tu ? Tu , qui leve
frigus in DEI obsequio ferre recusas , poteris-
ne ? Tu , cui labor scholasticus continuus onus
videtur intolerabile , poterisne ? experire , quæ-

so: si potes, audacter pecca; si non potes, aliud
 non restat, quam declinare a malo. Hoc vero
 quam facile est! quam laeto & alacri animo hoc
 a te fieri par est! Quid ageret damnatus, si
 eternas illas poenas evadere posset? sciscitare
 ex eo: o Studiose damnate, si te DEus libera-
 re vellet suppliciis infernalibus, & in mundum
 remittere, quid ageres? an velles ad illicitas vo-
 luptates redire? ah minimè! An velles famam
 ablatam proximo restituere? o quam libenter!
 An velles peccatum illud confiteri, abstinere
 ab illo consortio, te ipsum vincere, seriam age-
 re pœnitentiam? o quam laeto & alacri animo!
 sic ille dicet, sic aget. Tu vero quid? si eò de-
 tritus fueris, quod avertat DEus, eadem sen-
 ties, eadem ululabis, sed nimium sero. Na-
 ratur de Zenone Imperatore, quod uxore ju-
 bente vivus terræ mandatus fuerit, quando
 more suo trupissimo ebrietati ad rationis usque
 privationem indulserat. Expergefactus ille po-
 stridie, & se inclusum advertens, pulsare, ejula-
 re, opem flagitare, sancta omnia promittere.
 Promittebat inter cætera, se posthac non lo-
 lum omni crapulâ, sed ipso etiam vino, quin
 sceptro etiam & coronâ abstинere velle, modo
 vitâ donaretur; jussu autem barbaræ coniugis
 responsum est, ista omnia nimis esse sera, de-
 buisse citius illa fieri, clausam esse januam.
 Habes imaginem futuræ tuæ infelicitatis. Quid
 non ages? quid non promittes? sero nimis: clau-
 sa tum temporis janua est. Jam ea fac, quz
 tunc faceres, & salus certa erit.

Re-

Redit hic cogitatio jam superius habita. Quid
quæso, ages totâ æternitate infelici? quid inci-
pies inter inferos, quò vita tua pessima te rapit?
quomodo tempus consumes? quò te conver-
tes? an ad Sanctos? non audieris: an ad DEum?
ridebit in interitu tuo: an ad damnatos? nulla
ibi amicitia, nulla commiseratio est: an tu te
juvare quæreris? ne vermiculum à te amovere
poteris: an perrumpes Orcum? irrita vis, stulta
cogitatio: an quiesces patienter? nulla inferni
patientia est: an te trucidabis? quæreris mortem,
& non invenies. Quid ergo? quomodo æter-
nitatem consumes? Icis? dicam: totum tuum
agere erit pati, uriri, puniri, famere, sitiare, tor-
queri, ejulare, maledicere, desperare, & hoc
semper, semper, semper! *Perditus in aeternum eris;*
in æternum.

Unum video, quod dicere possis: peccabo,
sed in peccato non moriar, non peribo; agam
pœnitentiam, & sic Orcum cum tota æternita-
te infelici evitabo; non est ergo, quod pec-
catum tantopere timeam, & illa me voluptate
spoliem. Itane loqueris aut sentis? Cœlites!
quæ istæ voces? quæ senia? ecquis te usque
eo fascinavit? quis tempus tibi pollicitus est,
quæ pœnitentiam facere possis peccato perpe-
trato? quis? an non eo ipso momento, quo
peccas, mori potes? an non mille mortis gene-
ra versantur tibi ob oculos? Forte, forte non
moriar, respondes: nam & hactenus peccavi,
fruitus sum voluptate illicita, nec tamen pe-

rii: fortè & posthac sic fiet. O Studiose, quo
recidisti? hactenus peccasti, non periisti, quod
infinita DEI bonitati debes. An hoc ipsum ad
peccata nova stimulus tibi erit, quod ad agen-
das DEO gratias motivum esse debebat fortis-
sum? Peccasti, non periisti: quid infers? Au-
di Scripturam: *Fili mi, ne dixeris, peccari, & qui
accidit mihi triste; altissimus enim est patiens redditor.*
paciens, sed terribilis. Fortè non moriar, dixi-
sti. O quas mihi lacrymas exprimis, si ita sen-
tis! ergone & animam, & beatitudinem zet-
nam incerto illi Fortè committes? memento, que-
so, quòd de anima, de æternitate loquaris. For-
tè non morieris: fortè morieris. Si moriaris in
peccato illo, quid eveniet? Rues ad Tartara nu-
lo unquam tempore terminanda, æternisque
suppliciis brevem voluptatulam lues.

5. Si æternitas res adeò tremenda est, an non
omnia agenda, omnia toleranda sunt, ut cruci-
tus perpetuos evadamus, gaudia mereamur æ-
terna? Olympius Monachus mirabili modo in
corpus suum per susceptas sponte mortificatio-
nes sæviens ajebat: hæc omnia ago, ut cruci-
tus æternos evadam; mei dolores finem habe-
bunt, non infernales. Hoc est, quod à te pe-
to: omnia age, omnia tolera, ab omnibus illici-
tis abstine, ut cruciatus æternos evadas. Fug-
voluptatem illicitam in quovis peccato; fug-
consortium illud, fuge illam occasionem; tol-
ra libenter labores scholasticos & molestias in
DEI osequio occurrentes; suscipe etiam spo-
taneas

taneas corporis afflictiones per jejunia , cilicia , flagella , victorias quotidianas in somno , cibo , potu , aliisque ; & hæc & alia omnia age , ut cruciatus æternos evadas . Melius est pati modicum , quam pati æternum . Melius est abstine- re voluptate modicâ , quam pro ea pati æternum . Noli esse tuus hostis ; miserere membrorum tuorum , miserere corporis tui , miserere & ani- mæ tuæ ; cùmque delicate nutritus sis , patere hæc modica in mundo , ne pati cogaris æterna . Miserere animæ tuæ ; pignus tam nobile , ne Orco cruciandum porrige : nec terminum , nec exitum tormenta flammæa habent , ut anima : ne negligi !

6. Antequam te dimittam , revoco in memo-
riam S. Aloysii voces jam supra relatas : *Quid hoc
ad vitam æternam ?* has jam sic adhibe . Occurit
labor aliquis , molestia , tedium in DEI servitio ;
vincere generosè , & dic : quid hoc ad vitam æ-
ternam ? id est , quantillum ago , si hoc faciam ,
si molestiam hanc feram , cùm DEus mihi remu-
neraturus sit in Cœlo ? quantillum est ad mer-
cedem illam æternam ? ergo animosè laborem
aggrediar , vincam tedium & molestiam . Ade
jam contrarium , & dic : quid hoc ad poenam
æternam ? offert dæmon voluptatem in pecca-
to : dic , quid hæc est , si conferatur poenæ æter-
næ ? an digna est emi tot suppliciis ? Ergo repu-
diabo voluptatem hanc , ne pro ea subire cru-
ciatus debeam nullo unquam fine terminandos .
Aut sic adhibe : si offertur gaudium illicitum ,

fuge illud, & dic: quid hoc ad vitam æternam? quid est gaudium hoc, si cœlestibus conferam cœlestia quæram: majora parat DEus, ac mundus offerre possit. Si occurrit grave aliquid, fer illud DEI amore, cogita: quid hoc ad peccatum æternam? quantillum est, si Orco confaram? feram hoc libenter, ut cruciatus æternos evadam.

Affectus. Magne DEus, ecce denuo revertor ad te, & tuis advolvor pedibus: revertor ad te, quia abiit post concupiscentias meas, & adhuc inimico salutis meæ, dæmoni. Aperiuiti mihi oculos, ut agnoscerem, quæm præclarum famulis suis mercedem persolvat; quæm terribilis peccato insit malitia; quamdiu pro tantilla voluptate patiendum mihi sit inter inferos. Gratias ago tibi pro agnitione mihi concessa. Timeo gehennam, quia æternam esse agnosco. Timeo peccatum, quia agnosco, quanta tui offendit sit. Timeo Iustitiam tuam, quia horridis adeò tormentis castigat contemptores suos. Adoro tremendam Majestatem tuam, quia dignos statuit prævaricatoribus divinæ legis cruciatus. Amo Bonitatem tuam infinitam, quanto parat sibi famulantibus in Cœlo præmia. Laudo immensam clementiam tuam, quæ me hactenus millies infernalia tormenta promeritum sustinuit, nec, ut meritus eram, detruxit ad inferos. Vicit hæc clementia & bonitas tua malitiam meam; & ecce vincitum me & captivum sumto huic tuæ Clementiæ. Miseratio tua est,

Domini.

Domine , quòd vivo , quòd non consumptus sum. Ne repellas supplicem à pedibus tuis, quem protervum & impium ad te vocásti. Detestor, execror & abominor , quidquid haëtenus contra sanctissimam legem tuam perpetravi ; detestor tempus omne , quo Dæmoni servire malui, quàm tibi DEO meo ! ô utinam meo etiam crurore abolere possem iniquitates meas ! Detestor eas , non tam quia æternas inter inferos pœnas promeritus sum , quàm quia tanta Majeſtatis tuæ offensa sunt, ut sic castigari mercantur.

Proposita. Vivam jam tibi, Domine. Abrenuntio Sathanæ , & adhæreo tibi , Christe; ad hærebo in tempore, ut adhæream in æternitate. Fieri nunquam poterit , ô mi DEus , ut ego deinceps discedam à te ; quia ne æternum à te rejectus torquerer , præstitisti. Nunquam fiet, ut ullam voluptatem illicitam quæram , quam tantis vidi castigari suppliciis. Nunquam ad servitia dæmonis redibo , qui acerbum adeò famulis suis solvit stipendium : omnia agam , omnia patiar , ne æternum à te separer : jube, Domine , quod vis , agam omnia. Vis , ut abstineam à confortio illo ? abstinebo, Domine. Vis , ut extirpem consuetudinem illam , ut fugiam voluptatem in peccato illo - - - fugiam Domine , extirpabo. Quid enim hæc ad pœnam æternam ? Vis , ut tolerem patienter labores scholasticos ; ut feram molestias in tuo obsequio occurrentes? feram Domine , tolerabo. Vis , ut me vincam

in rebus s^epe etiam licitis? vincam me, Domine; quid enim hæc ad vitam æternam? Omnia agam, ut æternum tibi conjunctus, te laudem & glorificem in Sæcula.

Petitio. Tu misericordissime DEus, conserva in me horrorem æternitatis infelcis, & beatæ desiderium, ut ita utroque impulsus declinem à malo, & faciam bonum; ut tibi constans serviam, & tandem velut divinæ tuæ bonitatis vivum trophyum misericordiam tuam valeam per omnia sæcula deprædicare. *Pater noster &c.* Repete voces ultimas: *libera nos à malo; intellege & malum culpæ & pœnæ.*

Ad DEum. Pater de Cœlis DEus, miserere mei, & ne proiicias me à facie tua in æternum. Fili Redemptor mundi DEus, miserere mei &c. Spiritus Sancte DEus, miserere mei &c. Sancta Trinitas unus DEus, miserere mei &c.

Ad B. Virginem & Santos. S. Maria ora pro me, ne æternum proiiciar à facie DEI. S. DEI Genitrix, ora pro me, ne &c. S. Virgo Virginum, ora pro me &c. Omnes Sancti Apostoli & Evangelistæ, orate pro me, ne proiiciar à facie DEI in æternum. *Sic perge nominando Santos, quos tua Pietas dictabit.*

Consideratio XI.

De Filio Prodigio.

Consideratio hæc ab illo præcipue legendæ est, qui Confessionem Generalem peragere cogitat; per hanc enim ex agnitione propriæ ma-

litæ,